

ספירת העומר בזמן הזה

אמור כג, טו

וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה.

מנחות טו, א

רבנן דבי רב אשי מנו יומי ומנו שבועי. אמרימר מני יומי ולא מני שבועי, אמר זכר למקדש הוא.

רמב"ם הל' מילה פ"ג ה"ו

אנדרוגינוס אין מברכין על מילתו מפני שהוא אינו זכר ודאי.

ראב"ד שם

אם אנדרוגינוס ספק מברך עליו, מפני שהוא ספק דאורייתא, ועל ספק דאורייתא מברכין.

תרומת הדשן סי' לז

שאלה, אם ספק לאחד, אם ספר לילה אחת או לאו, האיך יעשה מכאן ואילך, יספור בברכה או לאו. תשובה, יראה דיספור בברכה מכאן והלאה ... ואף על גב דבודאי שכח יום אחד כו', נהגין כבה"ג דכתב, שכח יום אחד שוב אינו סופר, פירוש בברכה ... בספק, מצינו למיסמך עליהו. דמצאתי בספר אור זרוע הגדול דראב"ה סבר, דספירה בזמן הזה דאורייתא.

שוע"ר סי' יח

ח אם מתעטף בציצית ... יכול לברך עליהן עד צאת הכוכבים.

פסקי הסדור סוף הלכות ציצית

אין לברך על הציצית ... בערב אחר תחלת השקיעה שאז הוא תחלת בין השמשות.

שוע"ר סי' תפט

ב ומצוה זו נוהגת בארץ ובחוו"ל בפני הבית ושלא בפני הבית. ויש אומרים שבזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין מקריבין העומר, אין מצוה זו נוהגת כלל מדברי תורה, אלא מדברי סופרים שתיקנו זכר למקדש, וכן עיקר. ומכל מקום כל מה שתקנו חכמים תקנו כעין של תורה, ואין חילוק ביניהם אלא בדברים שיתבאר.

יא אחר הספירה נוהגין לומר יהי רצון שיבנה בית המקדש כו', לפי שעכשיו אין לנו סופרין אלא זכר למקדש, ואין בספירה זו עשיית מצוה כלל, שהמצוה הוא לספור לעומר, ועכשיו אין לנו עומר לספור לו, אלא שחכמים תקנו לספור זכר למקדש, לפיכך מתפללין שיבנה בית המקדש ונקיים המצוה כתקונה.

יב יש אומרים שמותר לברך ולספור בבין השמשות, אף על פי שהוא ספק לילה וספק יום העבר, ואם כן היאך יאמר היום שני ימים שמא עדיין הוא יום ראשון, מכל מקום כיון שהספירה בזמן הזה מדברי סופרים ספק דברי סופרים להקל. ויש חולקין.

ספר סתם ... לא יברך כשיספור בלילה, שמא היה כבר לילה כשספר בבין השמשות ... הספירה בזמן הזה מדברי סופרים, ויש אומרים שמצות מדברי סופרים לדברי הכל אין צריכות כוונה.

כג ויש אומרים שאם שכח לספור בלילה אחת אין צריך לספור כלל בשאר כל הלילות, לפי שכבר הפסיד ממצות ספירת העומר לגמרי כשחיסר ממנו יום אחד, שנאמר תמימות תהיינה. ויש חולקין ואומרים שצריך לספור בשאר כל הלילות, לפי שכל לילה היא מצוה בפני עצמה ואינן תלויות זו בזו.

כד ולענין הלכה נוהגין לספור בשאר לילות בלא ברכה ... לפי שספק ברכות להקל.

כה וכל זה כשברי לו שלא ספר בלילה אחד, אבל אם הוא מסופק בדבר אף שלא ספר למחר ביום יספור בשאר לילות בברכה, דכיון שיש להסתפק שמא ספר בלילה, ויש להסתפק גם כן שמא כהאומרים שכל לילה ולילה היא מצוה בפני עצמה ואינן תלויות זה בזה, נמצא שיש כאן ספק ספיקא להחמיר, להצריך ברכה וספירה בשאר הלילות. וכן בכל מקום שנתבאר שצריך לחזור ולספור בלא ברכה, מחמת הספק שיש בספירה הראשונה, אם לא חזר וספר יספור בשאר הלילות בברכה.

אגרות קודש ח"ח אגרת ו'תתכה

ראה ... באחרונים ... הצ"ע בזה, להסוברים (ורבים הם) דספק ספיקא בברכות – גם כן להקל. ואף שיש לפלפל בדבריהם – לא מפני הפלפול נסור מפסק דין ברור בשלחן ערוך.

הגהות דברי נחמי' שם

ובתרומת הדשן איתא בענין אחר, כיון דלראב"ה דספירה בזמן הזה דין תורה, ספיקו להחמיר ... נפקא מינה דלפי זה אין ללמוד מכאן למקום אחר.